

Den modige gutten

Det var en gang noen røvere som pleide å plyndre folk på veien. De kidnappet dem og solgte dem på slavemarkedet.

En dag fanget de en gammel og fattig mann. Røverhøvdingen sa: «Hvis du ikke vil bli solgt på slavemarkedet, så skaffer du hundre gullmynter, og jeg skal la deg gå fri.» Den stakkars fattige mannen skrev et brev til familien sin: «Jeg vet at dere ikke har penger slik at dere kan kjøpe meg fri. Men jeg skriver til dere for at dere skal kjenne til det problemet jeg er fanget i.» Den fattige gamle mannen hadde en from og modig sønn. Idet han fikk brevet, skyndte han seg mot røverne. Da han kom fram, sa han: «Mine herrer! Jeg ber dere ikke om å la min far gå uten løsepenger, for jeg vet at dere ikke kommer til å gjøre det. Men min far er en gammel og svak mann og makter ikke å arbeide. Hvis dere selger ham, vil dere ikke få noe som helst for ham uansett. Selg heller meg i hans sted, det vil gi dere mye mer.» Røverne likte dette forslaget og godtok det, men de sa: «Vi skal spørre høvdingen vår om tilbudet ditt.»

Da røverhøvdingen fikk høre om det gutten hadde sagt, kunne han ikke tro sine ører. Han så forbløffet på sønnen til den gamle mannen: «Ve meg! Finnes det en slik modig gutt på jorden? Finnes det et menneske som er villig til å ofre seg slik? Eier ikke jeg menneskelighet i det hele tatt? Jeg gir deg din far. Gå, dere er frie!»

Den gamle fattige mannen og sønnen hans som var villig til å ofre seg for ham, vendte lykkelige og glade hjem igjen. Denne fortellingen minner oss på vår elskede profets ﷺ ord: «En sønn kan ikke tilbakebetale en far, med mindre han ser at han har blitt tatt til slave, og så kjøper han ham og setter ham fri.»

«لَا يَجْزِي وُلْدٌ وَالِدًا، إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ»

